

III. KOMMENTAAR

God de Vader

Onder de titel „Als Griffioentje God de Vader wordt" geeft Lieve Scheer in het januarinumnummer van Dietsche Warande en Belfort enkele indrukken over Zeggen-schap. Grondslagen en een uitwerking van een didactiek van het Nederlands in het voortgezet onderwijs door Jan Griffioen (Tjeenk Willink Wolters-Noordhoff, Groningen, 1975). De ironie in de titel van dit stuk wordt daar als volgt toegelicht : „Op de kapt een foto van de doorluchte Jan, een drievoudig aureool rond het hoofd en het hele boek gelaardeerd met het onvermoeibaar ik-ik-ik van een Ik ben Die ben."

Het ontgaat Lieve Scheer daarbij dat de foto op het omslag niet de auteur laat zien maar een leerling en dat de concentrische cirkels rond diens hoofd verwijzen naar het zgn. pupil-centered onderwijs. Verder poogt zij door middel van een citaat waarin het bovengenoemde stijlverschijnsel (de ik-vorm) sterk opvalt, het boek te ridiculiseren. Dat haar kritiek slechts aan het uiterlijke van het boek en de schrijfwijze van de auteur wordt verbonden, geeft al te denken. Bovendien is, dunkt me, kritiek op bepaalde pretenties die het boek (volgens mij niet) zou vertonen, maar geoorloofd in zoverre aangetoond kan worden dat die pretenties misplaatst zijn.

Ik vind het erg jammer dat een zo verdienstelijk boek als Zeggen-schap in D.W. & B., dat onder zijn lezers ongetwijfeld veel leraren Nederlands telt, op een dergelijke manier ter sprake moet komen. Alvast eerlijker benadert bijvoorbeeld Fons Ravensloot het boek in het aprilnummer van Moer. Ravensloot vindt Zeggen-schap „een uiterst bonafide en nuttig boek voor iedereen die zich in het voortgezet onderwijs met moedertaalonderwijs bezighoudt". En het eerste adjectief, ik bedoel bonafide, lijkt me nu juist geen kenmerk te zijn van Lieve Scheers artikelje.

Jan Uyttendaele